

gebruik des winters gevangen. De laatste dienen, in de lucht gedroogd, tot voedsel voor de honden.

Kamtschatka werd in het jaar 1696 ontdekt door eenen Jakutzkifchen Kozak, met name LUKAS SEMENOFF, die, op een gerucht over het bestaan van dit land, hetwelk zich reeds sedert eenige jaren te *Jakutzk* had staande gehouden, zich met zestien zijner kameraden daarheen begaf. In de eerstvolgende jaren werden dergelijke togten, hoewel met veel grootere magt, herhaald, totdat *Kamtschatka* aan de Russische kroon onderworpen en dijsbaar werd. De verovering van dit land kostte aan vele Russen het leven, en eindigde bij de toenmalige barbaarschheid, en de moeite, om onder zulke verafgeleene troepen eene behoorlijke krijgstucht te houden, ten naasten bij met de volslagene uitroeijing der Kamtschadalen. Hoewel er in het vervolg maatregelen genomen werden ter wering der ongeregelheden, waaraan zich de ruwe Kozakken schuldig maakten, zoo is de bevolking nogtans gering; doch zij zal zekerlijk, onder den invloed eener wijze en zorgelijke regering, spoedig weder toenemen.

De naam *Kamtschatka* is van de Russen afkomstig, die van de inboorlingen vernamen, dat zij de grootste rivier van hun land aldus, of eigenlijk *Kontschatka* noemden. Deze rivier had, volgens het zeggen, haren naam ontleend van KONTSCHOT, een' held van vorige dagen, die aan derzelver oever eenen versterkten burg had gehad. Het is zonderling, dat de Kamtschadalen noch voor hun land, noch voor hun volk eenen eigen naam hadden. Zij noemden zich *Kroscha*, d. i. menschen, even alsof zij zich voor de eenigste bewoners der aarde hielden, of zich zelven zulk eenen voorrang

bo-